

Vec C-280/22

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

25. apríl 2022

Vnútroštátny súd:

Raad van State (Belgicko)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

8. apríl 2022

Žalobkyne:

1. VZW KINDERRECHTENCOALITIE VLAANDEREN
2. VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN

Žalovaný:

Belgický štát

Predmet konania vo veci samej

Žalobou sa žalobkyne domáhajú, aby súd vyhlásil Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposen (Kráľovský dekrét z 10. decembra 2019, ktorým sa mení kráľovský dekrét z 25. marca 2003 o preukazoch totožnosti a kráľovský dekrét z 19. apríla 2014 o preukazoch totožnosti vystavených profesionálnymi konzulárnymi úradmi) za neplatný.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti článku 3 ods. 5 a 6, ako aj článku 14 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1157 z 20. júna 2019 o posilnení zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb (Ú. v. EÚ L 188, 2019, s. 67) (ďalej len „nariadenie 2019/1157“) v spojení s vykonávacím rozhodnutím Komisie C(2018)7767 z 30. novembra 2018, ktorým sa stanovujú technické špecifikácie pre jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín a ktorým sa zrušuje rozhodnutie C(2002)3069. Právnym základom návrhu na začatie prejudiciálneho konania je článok 267 ods. 1 písm. b) ZFEÚ.

Prejudiciálna otázka

Sú článok 3 ods. 5 a 6, ako aj článok 14 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1157 z 20. júna 2019 o posilnení zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb v spojení s vykonávacím rozhodnutím Komisie C(2018)7767 z 30. novembra 2018, ktorým sa stanovujú technické špecifikácie pre jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín a ktorým sa zrušuje rozhodnutie C(2002)3069 platné a zlučiteľné s článkom 16 ZFEÚ a – vo vzťahu k článku 3 ods. 5 a 6 – článkom 21 ZFEÚ, ako aj s článkami 7, 8 a 52 Charty základných práv Európskej únie v spojení s

- článkami 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 25, 32, 35 a 36 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1),

- článkami 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 27 a 28 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89) a

- článkami 1, 2, 3, 4, 5, 10, 28 a 42 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 2018, s. 39),

pokiaľ článok 3 ods. 5 a 6 nariadenia (EÚ) 2019/1157 stanovuje, že na pamäťové médium, ktorým je preukaz totožnosti vybavený, sa v interoperabilnom digitálnom formáte majú uložiť dva odtlačky prstov držiteľa preukazu totožnosti,

a pokiaľ článok 3 ods. 5 a 6, ako aj článok 14 nariadenia (EÚ) 2019/1157 v spojení s prílohou III vykonávacieho rozhodnutia Komisie C(2018)7767 z 30. novembra 2018 stanovujú, že údaje odtlačkov prstov musia byť na preukazoch totožnosti a dokladoch o pobyte uvedených v článku 2 písm. a) a c) uložené v takej forme, že digitálny obraz odtlačkov prstov sa uloží na elektronický mikročip, ktorý používa technológiu RFID a ktorý je možné načítať bezdrôtovo/bezkontaktné?

Citované predpisy práva Únie

Nariadenie (EÚ) 2019/1157, najmä článok 3 ods. 5 a 6, ako aj článok 14

Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2018)7767 z 30. novembra 2018

Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“), najmä článok 8

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), najmä články 7, 8 a 52

Dohovor o právach dieťaťa, najmä články 3, 8 a 16

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1) (ďalej len „GDPR“), najmä články 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 a 36

Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na

účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89) (ďalej len „smernica 2016/680“), najmä články 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 a 29

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 2018, s. 39) (ďalej len „nariadenie 2018/1725“), najmä články 1, 3, 4, 5, 10 a 42

Citované vnútroštátne právne predpisy

Wet van 25 november 2018 houdende diverse bepalingen met betrekking tot het Rijksregister en de bevolkingsregisters (zákon z 25. novembra 2018, ktorým sa stanovujú niektoré podrobnosti o národnom registri a registri obyvateľstva, ďalej len „zákon z 25. novembra 2018“), najmä článok 27

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (zákon z 19. júla 1991 o registri obyvateľstva, preukazoch totožnosti, kartách cudzincov a dokladoch o pobyte, ďalej len „zákon z 19. júla 1991“), najmä článok 6

Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposen (Kráľovský dekrét z 10. decembra 2019, ktorým sa mení kráľovský dekrét z 25. marca 2003 o preukazoch totožnosti a kráľovský dekrét výnos z 19. apríla 2014 o preukazoch totožnosti vystavených profesionálnymi konzulárnymi úradmi, ďalej len „napadnutý kráľovský dekrét“), najmä články 4 a 5

Koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (Kráľovský dekrét z 25. marca 2003 o preukazoch totožnosti, ďalej len „Kráľovský dekrét z 25. marca 2003“)

Grondwet (ústava), najmä články 10, 11, 22, 22bis, 33, 37, 105, 108 a 159

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (zákon z 30. júla 2018 o ochrane fyzických osôb z hľadiska spracovania osobných údajov, ďalej len „zákon z 30. júla 2018“), najmä články 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 a 60

Citovaná vnútroštátna judikatúra

Grondwettelijk hof (Ústavný súd, Belgicko), rozhodnutie č. 2/2021 zo 14. januára 2021

Citovaná judikatúra Únie

Rozsudok zo 6. decembra 2005, C-461/03, Gaston Schul Douane-expediteur, EU:C:2005:742

Vec C-61/22, v súčasnosti prejednávaná Súdny dvorom

Krátke zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Žalobou podanou 18. februára 2020 sa žalobkyne domáhajú vyhlásenia napadnutého kráľovského dekrétu za neplatný.
- 2 Nariadenie 2019/1157 stanovuje, že preukazy totožnosti musia obsahovať vysoko bezpečné pamäťové médium, ktoré obsahuje podobu tváre držiteľa preukazu a dva odtlačky prstov v interoperabilných digitálnych formátoch. Na zachytávanie biometrických identifikačných znakov členské štáty uplatňujú technické špecifikácie stanovené vo vykonávacom rozhodnutí Komisie C(2018)7767 (článok 3 ods. 5). Pamäťové médium musí mať dostatočnú kapacitu a schopnosť zaručiť integritu, pravosť a dôvernosť údajov prístupných bezkontaktné. Členské štáty si vymieňajú informácie potrebné na overenie pamäťového média a na prístup k biometrickým údajom a ich kontrolu (článok 3 ods. 6). Komisia stanoví dodatočné technické špecifikácie, aby sa v prípade potreby zabezpečil potrebný súlad preukazov totožnosti a dokladov o pobyte s budúcimi bezpečnostnými normami (článok 14). Nariadenie 2019/1157 sa uplatňuje od 2. augusta 2021 (článok 16).
- 3 Zákonom z 25. novembra 2018 bol zmenený zákon z 19. júla 1991. Predovšetkým článok 27 zákona z 25. novembra 2018 zmenil článok 6 zákona z 19. júla 1991. Článok 6 § 2 ods. 3 tak bol doplnený o právnu úpravu, podľa ktorej preukaz totožnosti a karta cudzinca musia obsahovať aj nasledujúce osobné údaje čitateľné elektronickými prostriedkami: digitálny obraz odtlačkov prstov ukazováka ľavej ruky a pravej ruky držiteľa alebo – v prípade invalidity alebo neschopnosti – iného prsta každej ruky. Podmienky a modality zachytávania digitálneho obrazu odtlačkov prstov určuje kráľ. Článok 27 zákona z 25. novembra 2018 bol predmetom piatich žalôb o neplatnosť na Grondwettelijk Hof (Ústavný súd), pričom jednu z týchto piatich žalôb podala žalobkyňa v 2. rade. Tieto žaloby boli rozhodnutím č. 2/2021 zo 14. januára 2021 zamietnuté.
- 4 Napadnutý kráľovský dekrét preberá nariadenie 2019/1157 a zákon z 25. novembra 2018. Článok 4 napadnutého kráľovského dekrétu mení článok 3 kráľovského dekrétu z 25. marca 2003. Článok 3 § 1 tohto dekrétu stanovuje, že

preukaz totožnosti je vybavený dvoma elektronickými čipmi a dvojrozmerným čiarovým kódom. Nový článok 3 § 5 okrem iného stanovuje, že odtlačky prstov budú digitalizované pomocou *ad hoc* snímačov na podnet obecného úradu a že digitálny obraz týchto odtlačkov sa zabezpečeným spôsobom prostredníctvom služieb národného registra postúpi výrobcovi preukazov totožnosti, aby ho ten elektronicky integroval do preukazu totožnosti. Článok 5 napadnutého kráľovského dekrétu vložil do kráľovského dekrétu z 25. marca 2003 článok 3/1, ktorý znie takto: „Článok 3/1 – Ak sa držiteľ preukazu totožnosti alebo karty cudzinca – najprv na účely vydania základného dokumentu podľa článku 3 § 3 a potom na účely [prevzatia] tohto preukazu/tejto karty – dostaví na svoj obecný úrad, úradník obecného úradu pred [vydaním] preukazu/karty preverí, či daná osoba je skutočne držiteľom preukazu, resp. karty, a to najmä vizuálnym porovnaním tváre a fotografie a porovnaním odtlačkov prstov osoby s odtlačkami prstov na preukaze/karte, ak sú uložené. V prípade pochybností o identite držiteľa preukazu/karty nebude preukaz/karta [vydaný], kým identita držiteľa nebude istá.“

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 5 Svojimi dvoma žalobnými dôvodmi, ktoré smerujú proti článku 4 napadnutého kráľovského dekrétu a – pokiaľ sa to týka prvého žalobného dôvodu – proti článku 5 tohto dekrétu, žalobkyne uplatňujú porušenie článku 8 EDP, článkov 7, 8 a 52 Charty, článkov 3, 8 a 16 Dohovoru o právach dieťaťa, článkov 10, 11, 22, 22bis, 33, 37, 105, 108 a 159 ústavy, článkov 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 a 36 GDPR, článkov 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 a 29 smernice 2016/680, článkov 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 a 60 zákona z 30. júla 2018, článkov 1, 3, 4, 5, 10 a 42 nariadenia 2018/1725, ako aj formálnych požiadaviek, ktoré sú podstatné alebo ktorých nedodržanie má za následok neplatnosť, „najmä neexistenciu potrebného právneho základu napadnutého dekrétu“.
- 6 Žalobkyne svojím prvým žalobným dôvodom v podstate namietajú, že napadnutý kráľovský dekrét sa zakladá na nariadení 2019/1157 (prvá časť) a článku 6 zákona z 25. novembra 2018 (druhá časť), avšak tieto nepredstavujú vhodný právny základ pre napadnutý dekrét. Tak nariadenie 2019/1157, ako aj článok 6 zákona z 25. novembra 2018 sú totiž spojené s neprimeraným zásahom „do práva na ochranu súkromia“. Okrem toho žalobkyne svojím druhým žalobným dôvodom v podstate namietajú, že základom napadnutého kráľovského dekrétu je nariadenie 2019/1157, ale toto nariadenie nie je vhodným právnym základom pre napadnutý kráľovský dekrét. Toto nariadenie porušuje právo na ochranu súkromia tým, že nezaručuje integritu a dôvernosť spracúvaných údajov o odtlačkoch prstov.

Krátke odôvodnenie podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 7 Prvým a druhým žalobným dôvodom sa žalobkyne domáhajú neplatnosti nariadenia 2019/1157, v dôsledku čoho chýba právny základ pre napadnutý kráľovský dekrét.

- 8 Keďže na konštatovanie prípadnej neplatnosti aktov Únie je v zásade príslušný Súdny dvor Európskej únie a nie vnútroštátny súd, vnútroštátny súd predkladá Súdnemu dvoru formulovanú otázku.
- 9 Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že žalobkyne poukázali na to, že vo veci C-61/22 v súčasnosti prejednávanej na Súdnom dvore bola predložená porovnateľná otázka.

PRACOVNÝ DOKUMENT